

ת"פ 49437/08/17 - מדינת ישראל נגד גילעד פריאל בניה ויזמות בע"מ, חסונה בלאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 49437-08-17 מדינת ישראל נ' גילעד פריאל בניה ויזמות בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רבקה גיסינגר

נגד

הנאשמים: 1. גילעד פריאל בניה ויזמות בע"מ

2. חסונה בלאל

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד תמיר סלומון ועמית זיו

גזר דין

א. רקע כללי:

1. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, החל מחודש מרץ 2013 ועד לחודש דצמבר 2014, היתה נאשמת 1 (להלן - הנאשמת או החברה) חברה פרטית מוגבלת במניות העוסקת בשיפוצים ושימשה כ"עוסק" לפי הוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ). נאשם 2 (להלן - הנאשם) שימש כמנהל פעיל, דירקטור ובעל מניות יחיד בנאשמת.
2. כתב האישום המתוקן אוחד שני אישומים, שעיקרם כלהלן:

אישום ראשון (ניכוי מס בגין חשבוניות כוזבות):

העובדות:

- במהלך התקופה הרלוואנטית ניכו הנאשמים מס תשומות בסך כולל של כ-11 מיליון ₪ (קרן המס), ביחד עם אחר, באמצעות חשבוניות מס כוזבות שהוצאו להם על ידי שבע חברות שונות, מבלי שסופקו להם בפועל השירותים ו/או הטובין המפורטים בחשבוניות.
- רשימת חשבוניות המס הכוזבות שחלק מתוכן קיזזו הנאשמים מופיעה בנספח א' לכתב האישום.
- הנאשמים עשו את המעשים האמורים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

הוראות החיקוק:

- **ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק - 89 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.**

אישום שני (ניהול ספרי חשבונות כוזבים):

העובדות:

- במהלך התקופה הרלוואנטית היו הנאשמים חייבים בניהול פנקסי חשבונות ורשומות אחרות, באופן שנקבע בהוראות חוק מע"מ ותקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות), תשל"ו-1975.
- במהלך התקופה הרלוואנטית הכינו ו/או ניהלו הנאשמים ו/או הרשו לאחרים להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, באופן בו כללו בספריהם חשבוניות כוזבות, שאותן קיזזו כתשומות.
- הנאשמים עשו את המעשים האמורים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

הוראות החיקוק:

- **הכנה, ניהול או מתן הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות** - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

3. הדיונים המקדמיים נשמעו לפני מותב אחר, לרבות במתכונת של גישור, אך הצדדים לא הגיעו לכלל הסכמות. הנאשמים כפרו אפוא בעובדות כתב האישום (ר' המענה בכתב, במסגרת בקשה מס' 6) והתיק הועבר לשמיעת הראיות לפניי. שמיעת הראיות התקיימה כמעט במלואה, כאשר בתום פרשת התביעה נדחתה טענה ההגנה שלפיה אין על הנאשמים להשיב לאשמה. לאחר תחילת פרשת ההגנה שבו הצדדים להליך הגישור והגיעו לכלל הסכמות, דיוניות ומהותיות, כלהלן:

במישור הדיוני - הוסכם על הגשת כתב האישום המתוקן שעובדותיו תוארו לעיל. תיקון עובדות כתב האישום המקורי כלל תוספת המילים "**ביחד עם אחר**" באישום הראשון, וכן הפחתה של 4 מיליון ₪ בקירוב מסך המס שנטען שנוכה באישום הראשון (בהקשר זה הוספו המילים "**חלק מתוכן**" ביחס לחשבוניות המס הכוזבות אותן ניכו הנאשמים ובהתאם הופחת סכום המס).

במישור העונשי - המאשימה הודיעה כי תגביל את טיעוניה לעונש בהתייחס לנאשם לענישה שתכלול 48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף למאסר מותנה וקנס כספי, כאשר ההגנה תטען כרצונה. כמו כן הסכימו הצדדים לעתור במשותף לעריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, עובר לשמיעת הטיעונים לעונש (ר' בפרוטוקול, עמ' 56 שורה 11 ואילך).

4. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בשמו ובשם הנאשמת. על-יסוד הודאה זו הורשעו שני הנאשמים בעבירות שבהן הואשמו כאמור. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

- 5. תסקיר שירות המבחן (מיום 21.11.19) מפרט בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם, יליד שנת 1987 (כבן 33 שנים כיום). אין מקום לחזור כאן על הפרטים אך בתמצית יצוין שהנאשם גדל בתנאי מצוקה קשים, לאחר שאביו נפטר בהיותו בן 3 שנים. הנאשם אף נאלץ לצאת לעבוד בגיל 14, לאחר שסיים 9 שנות לימוד בלבד. כיום הנאשם רווק ומתגורר יחד עם אמו ואחייניתו, בהן הוא תומך.
- 6. ברקע ביצוע העבירות תיאר הנאשם לשירות המבחן התדרדרות כלכלית בעקבות קריסת עסק

של קיוסק אותו הקים, שבעטיה צבר חובות רבים. בשלב זה, כך לדבריו, הציעו לו גורמים מסוימים כי הנאשמת תירשם על שמו בתמורה למשכורת חודשית בסך 15,000 ₪. הנאשם מסר כי הסכים להצעה זו, תוך התעלמות ממשמעותה וממניעיהם של המציעים. הנאשם נטל אפוא בפני שירות המבחן אחריות על מעשיו, החלטותיו ובחירותיו, הגם שטען כי שימש איש קש ("קוף") לטובת גורמים עברייניים, מנוסים ומסוכנים. הנאשם טען שאינו יכול לחשוף את פרטיהם של אותם גורמים בשל הסיכון הצפוי לו ולמשפחתו עקב כך.

7. בשיחותיו עם שירות המבחן גילה הנאשם הפנמה והשלמה עם גורלו המשפטי, תוך שחשף מצוקה נפשית וחרדה מעונש המאסר הצפוי לו. לאור מצבו הנפשי התרשם שירות המבחן מהצורך בטיפול והפנה את הנאשם לשיחות אצל פסיכולוגית קלינית, במסגרת קופת החולים. בנוסף עתר שירות המבחן לדחיית הדיון במספר חודשים לצורך שילוב הנאשם בטיפול פרטני, כמו גם בדיקת התאמת הנאשם לתכנית שיקומית במסגרת בית המשפט הקהילתי.

8. בדיון שנערך לאחר מכן נעתרתי לבקשת הדחייה של שירות המבחן, על מנת לאפשר לשירות להגיש תסקיר סופי בעניינו של הנאשם. עם זאת קבעתי, כי בהינתן המסגרת העובדתית של כתב האישום המתוקן - ובהיעדר הסכמת המאשימה - כלל לא ניתן לבחון במקרה זה אפשרות של בית משפט קהילתי (ר' ההחלטה בעמ' 60 לפרוטוקול).

9. בתסקיר המשלים שהוגש (מיום 13.02.20) צוין כי הנאשם ממשיך ומתמיד בהגעה למפגשים הקבועים עם הפסיכולוגית המטפלת בו, תוך גילוי מחויבות להליך הטיפולי ורצון לקדם את מצבו. שירות המבחן אף התרשם כי שיתוף הפעולה של הנאשם נובע ממוטיבציה אמיתית-פנימית לנסות לערוך שינוי באורחות חייו. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן לבכר בעניינו של הנאשם את האפיק הטיפולי-שיקומי ולהעמידו בצו מבחן לצורך המשך הטיפול בו, כמו גם להסתפק בענישה של מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות על מנת שלא לקטוע את הליך השיקום בו מצוי הנאשם.

ג. עיקר הראיות והטענות לעונש:

10. ב"כ המאשימה הגישה, כראייה לקביעת העונש, את גיליון המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם - כאמור, יליד שנת 1987 - שתי הרשעות קודמות. הרשעתו הקודמת האחרונה (מיום 24.12.18) היא בגין אי הגשת דוחות הנאשמת במועד בתקופה הרלוואנטית לתיק דנא. הרשעתו הקודמת הנוספת היא ישנה יחסית, בגין עבירות גניבה והסגת גבול שבוצעו בשנת 2012.

11. במסגרת טיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ועל חומרתן. מדובר בסכום מס גבוה - כ-11 מיליון ₪, שנוכה במהלך שתי שנות מס - וכן בעבירות רבות, 90 במספרן. משך תקופת ביצוע העבירות ומספרן הרב מלמד כשלעצמו על פעילות מחושבת ומתוכננת, להבדיל ממעידה חד פעמית, בפרט כאשר הנאשם הוא שנהנה מפירות העבירות.

12. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס, ובהם ההגנה על קופת הציבור והשוק החופשי, וההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס. יתר על כן, ביצוען של עבירות מס משבש את מערך הדיווח התקין של רשות המיסים, פוגע באפשרות המדינה לגבות מס אמת, מצריך חקירה מאומצת מצד רשות המיסים ומהווה "מכת מדינה". בעבירות מס יש גם ליתן את הבכורה להיבטי ההרתעה שכן מדובר בעבירות הקלות לביצוע אך קשות לחשיפה, שביצוען פוגע באמון הציבור

בשלטון החוק.

13. עם זאת הסתפקה ב"כ המאשימה בטיעון ל"אירוע" אחד, דהיינו: טיעון למתחם עונש הולם אחד לשני האישומים שבכתב האישום המתוקן. בנסיבות אלה ותוך הפנייה לפסיקה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה מחמיר, שבין 40 חודשי מאסר בפועל לבין 96 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לענישה כספית בשיעור של 5%-10% מהמחדל ומאסר מותנה.
14. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה כי עונש של 48 חודשי מאסר בפועל - כאמור העונש לו הסכימה המאשימה להגביל את טיעוניה במסגרת הסדר הטיעון - הוא העונש הנכון והראוי. ב"כ המאשימה עמדה בהקשר זה הן על נסיבות הקולה בעניינו של הנאשם: נסיבותיו האישיות ומעורבותו של אדם נוסף בביצוע העבירות, הודאתו במסגרת הסדר הטיעון (הגם שהגיעה בשלב מאוחר יחסית של ההליך) ונטילת האחריות בפני שירות המבחן; והן על נסיבות החומרה, ובראשן העובדה שהנאשם לא הסיר מאומה ממחדליו באופן שנטילת האחריות נותרה ברמה המילולית גרידא. עוד הטעימה ב"כ המאשימה את חשיבות הענישה הכלכלית בעבירות פיסקליות. בהקשר זה יש לשיטתה להתחשב באינטרס הציבורי, על מנת שהחוטא לא יצא נשכר, ועל כן מצבו הכלכלי של הנאשם אינו יכול להוות שיקול בלעדי בקביעת שיעור הקנס.
15. ב"כ הנאשמים, מצידו, הדגיש את התיקון שנערך בכתב האישום, בכך שלתיאור העובדות הוספה הפסקה "**ביחד עם אחר**"; וביקש לגזור מכך הסכמה מצד המאשימה לטענת ההגנה שלפיה בפרשה זו שימש הנאשם כ"קוף" גרידא. ב"כ הנאשמים הרחיב, בהקשר זה, בתיאור הנסיבות החברתיות שמנעו מהנאשם לשתף פעולה בחקירתו ולמסור לרשויות מידע על הגורמים שלפי הטענה הפעילו אותו. הסניגור עתר להתחשבות בנסיבות אלה, תוך קבלת טיעון ההגנה כי ב"מרחב המחיה" בו גדל הנאשם ובו הוא חי עד היום קיימים קודים שאינם מאפשרים שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. יתר על כן, בשיתוף פעולה כאמור יש אף כדי ליצור סכנה של ממש לנאשם ולמשפחתו.
16. עוד עמד ב"כ הנאשמים על מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, מימי ילדותו ועד היום, כפי שהן משתקפות בין השאר בתסקיר שירות המבחן. זאת ועוד, כפי שעולה מהתסקיר כיום עלה הנאשם על מסלול שיקומי ולפיכך יש חשיבות רבה בהקלה עמו, שתעודדו להמשיך ולהתמיד במסלול חיובי זה. במיוחד עתר הסניגור להימנע מלהשתמש בעניינו של הנאשם לצרכי הרתעה, וזאת הן על רקע נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם והן על רקע חלוף הזמן.
17. ב"כ הנאשמים הפנה גם הוא לפסיקה, כתימוכין לטיעונו כי הענישה לה עותרת המאשימה היא מחמירה-מדי. עוד הרחיב הסניגור בעניין הענישה הכספית, תוך שעתר להתחשבות במצבו הכלכלי הקשה והדחוק של הנאשם. הנאשם עובד בעבודות מזדמנות ומרוויח שכר נמוך (ר' תלושי המשכורת 1/ס המלמדים על משכורת חודשים הפחותה מ-6,000 ₪). בנסיבות אלה, הטלת קנס על הנאשם תוביל למעשה למאסר נוסף, ומכאן בקשת הסניגור להסתפק בהשתתף קנס סמלי.
18. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "**אני מצטער שהכנסתי את עצמי למצב הזה... אני מצטער על מה שעברתי ועשיתי. אולי מהתמימות שלי הייתי כן קצת תמים. מקווה שאוכל להתחיל חיים חדשים ולעמוד על הרגליים למרות שחשבתי שאני עושה משהו טוב, אך נפלתי. לא ידעתי היכן לעצור לאחר שהייתי באמצע כל הטעויות. אני מצטער חושב שאני יכול לתת לפחות קצת ולעזור קצת למדינה וגם לעצמי ולהתחיל חיים חדשים**" (בפרוטוקול, עמ' 67 שורה

24 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

ד.

19. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחמים אלה; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
20. ב"כ המאשימה עתרה כאמור לקביעת מתחם עונש הולם אחד ואיני מוצא מקום להחמיר עם הנאשם מעבר לכך, מה גם שעל פני הדברים שני האישומים אמנם מגבשים "אירוע" עברייני אחד בלבד. לעניין קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע אחד זה, יש להתחשב בערכים החברתיים הנפגעים כתולדה מביצוע של עבירות מס, ובהם ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה, ההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשויות המס.
21. הפסיקה חוזרת ומטעימה כי אין לראות בעבירות מס משום עבירות רגולטוריות גרידא, שכן משמעותן המעשית היא גזל של כספי הציבור. לפיכך - במיוחד כאשר מדובר בעבירות חמורות הכרוכות, כבענייננו, בשימוש בחשבוניות פיקטיביות - מדיניות הענישה הנהוגה כוללת הטלת עונשי מאסר בפועל ממשיים, לנשיאה מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה אף ניתן משקל לחומרה - שוב כבענייננו - לביצוע חוזר ונשנה של עבירות, לאורך זמן ובהיקפים כספיים ניכרים.
22. ב"כ הנאשמים ביקש ללמוד מתיקון כתב האישום - כמו גם מדברי הנאשם לשירות המבחן - כי מדובר בנאשם שנוצל על-ידי גורמים עבריינים, החזקים ממנו בהרבה. בנסיבות אלה, ובהתחשב ברקע הסוציו-אקונומי של הנאשם ובסביבה בה הוא חי, הנאשם פעל-למעשה בתנאי אילוץ ובאין-ברירה, ועל כן - כך לשיטת הסיניגור - ראוי וצודק להתחשב בו.
23. מעבר לדברי הנאשם לשירות המבחן אין לפניי ראיה של ממש לכך שהנאשם אמנם שימש בפרשה זו כ"קוף" גרידא, כאשר בהקשר זה יש לזכור כי לפי דברי הנאשם-עצמו שולמה לו משכורת חודשית של 15,000 ₪ (ר' בפסקה 6 דלעיל), משכורת הגבוהה בהרבה מהשתכרותו כיום. עם זאת, נוכח השכלתו הדלה של הנאשם מחד גיסא, והיקף הפעילות הנרחב של הנאשמת מאידך גיסא, נכון אני לקבל את הטענה שתפקידו של הנאשם בפרשה היה בעיקרו תפקיד של "איש קש". אף איני מתעלם מטענות הסיניגור אודות הקשיים הממשיים של הנאשם בשיתוף פעולה עם רשויות החקירה, נוכח הגורמים הנוספים שהיו מעורבים בביצוע העבירות, כמו גם הסביבה החברתית בה חי הנאשם וחששותיו פן יבולע לו ולמשפחתו.
24. דא עקא, שיש לזכור כי אנשי קש מהווים חוליה חיונית בביצוען של עבירות מס רבות, תוך ששותפיהם מסתמכים בין השאר על כך שהם לא יפלילו אותם במידה וייתפסו. לפיכך, מבחינת המדיניות המשפטית הנכונה - ותוך התחשבות באינטרס הציבורי - אין כל אפשרות לראות בעצם העובדה שאדם שימש בפרשה מסוימת כאיש קש, לרבות במתן הבטחה או התחייבות שלא להסגיר את שותפיו-מפעיליו ככל שייתפס, משום נסיבה מקלה. אכן, כאשר אדם נוטל על עצמו תפקיד במסגרת ביצוע עברייני

בצוותא, לרבות תפקיד של "איש קש", ובכך מאפשר לאחרים לגזול כספים מרובים מקופת הציבור, עליו ליתן את הדין על מעשיו, בפרט כשהוא-עצמו הרוויח מהמעשים העברייניים.

25. אמנם ייתכנו מצבים מסוימים - למשל כאשר מדובר במעשה יחיד וממוקד - שבהם חלקו של איש הקש יהיה מינורי בלבד ועל כן יהיה נכון וצודק להתחשב בכך. ואולם, כאשר מדובר בביצוע חוזר ונשנה של עבירות רבות, לאורך תקופה משמעותית ובסכומי כסף ניכרים, אין בטענה שהנאשם שימש כאיש קש כדי להביא להקלה עונשית ממשית (בהקשר זה השווה רע"פ 4791/08 **כהן נ' מדינת ישראל** (09.02.2009), בפסקה 15 לפסק הדין). במקרים כגון אלה, איש הקש הוא שותף מלא לביצוע העבירות - דהיינו: מבצע בצוותא של העבירות - והלכה למעשה מי שאפשר במעשיו את ביצוען.

26. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעשור האחרון בעבירות מע"מ דומות ובסכומים דומים - לרבות האסמכתאות שאליו הפנו ב"כ הצדדים - אינה מובילה למסקנה חד משמעית בהקשר לעניינו של הנאשם שלפניי. זאת, מעבר לכך שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על עונש משמעותי של מאסר בפועל, לנשיאה מאחורי סורג ובריח, בצירוף לקנס כספי בסכום של עשרות עד מאות אלפי ₪.

27. לעניין הפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים יש לציין את הפניית ב"כ המאשימה לעפ"ג (מחוזי מרכז) 44036-01-13 **נמני נ' מדינת ישראל** (30.04.2013). באותו מקרה דובר בעבירות מע"מ דומות, שבוצעו על פני תקופה של כשש שנים. נקבע מתחם עונש הולם שתחילתו בחמש שנות מאסר, כאשר בסופו של דבר נגזרו על הנאשם דשם חמש וחצי שנות מאסר. עם זאת, באותו מקרה דובר בצירוף של שלושה כתבי אישום, שכללו גם העלמת הכנסות בסך כולל של 41 מיליון ₪ בקירוב ואף שיבוש הליכי משפט.

28. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום ת"א) 2657-08-13 **מדינת ישראל נ' קרדיש** (14.01.2016), שוב בעבירות מע"מ דומות, שבו נקבע - במסגרת הסדר טיעון - מתחם עונש הולם שתחילתו בשלוש שנות מאסר ונגזרו על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל. ואולם, באותו מקרה דובר בכתב אישום שכלל 20 אישומים והיבטי חומרה משמעותיים נוספים, של התחזות לרואה-חשבון ולעורך-דין.

29. ב"כ הנאשמים הפנה לעפ"ג (מחוזי י-ם) 54396-12-17 **עודה נ' מדינת ישראל** (15.10.2018), שבו נקבע מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר לשנתיים וחצי ובסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. ואולם, שם דובר בסכום מס נמוך מבעניינו (8.6 מיליון ₪) ובנאשם שסבל ממצב נפשי מורכב. עוד הפנה ב"כ הנאשמים לת"פ (שלום ת"א) 70425-03-19 **מדינת ישראל נ' הווידי ואח'** (23.12.2019), בו דובר בסכום מס גדול ממשית מבעניינו, כמעט 16 מיליון ₪, ונגזר עונש של שלוש שנות מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון. עם זאת, באותו מקרה לא דובר בעבירות הכרוכות בחשבוניות פיקטיביות ובית המשפט אף ציין כי העונש המוסכם חרג במידה מסוימת לקולה ממתחם העונש הראוי.

30. לבסוף, לא למותר לציין כי במקרים החמורים עשרות מונים מעניינו - דהיינו: מקרים שבהם דובר בעבירות מס והלבנת הון בהיקפים של מאות מיליוני ₪, שנדונו בבתי משפט מחוזיים - נגזרו עונשי מאסר בפועל לתקופות של כחמש שנים (ר', לשם דוגמא, ת"פ (מחוזי י-ם) 47762-03-15 **מדינת ישראל נ' טחאן** (07.09.2017); ת"פ (מחוזי מרכז) 45183-03-15 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה**

((19.02.2017)).

31. בנסיבות אלה - ובהתחשב בכל האמור לעיל, לרבות נסיבות הקולה של המקרה דנא - אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 28 חודשי מאסר בפועל לבין 52 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

32. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

33. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שתי הרשעות קודמות. עם זאת, הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא בגין אי הגשת דוחות מס ההכנסה של הנאשמת בתוך התקופה הרלוואנטית, כאשר מדובר בכתב אישום שהוגש על ידי המחלקה המשפטית של מס הכנסה (ר' ת.פ. 8862-10-15 **מדינת ישראל נ' גילעד פריאל בניה ויזמות בע"מ ואח'** (24.12.2018)). הרשעתו הקודמת הנוספת של הנאשם היא כאמור ישנה יחסית (ר' בפסקה 10 דלעיל) ובנסיבות אלה אין ליתן משקל של ממש לעבר הפלילי.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו - דהיינו: אמו ואחייניתו, שעמן הוא מתגורר ולהן הוא מסייע - ויש להתחשב בשיקול זה. **הודאה ונטילת אחריות -** הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, גם אם בשלב מאוחר-יחסית, ויש לזקוף הודאה זו לזכותו. בנוסף, מדברי הנאשם לשירות המבחן - וגם מדבריו האחרון לעונש - משתקפת הפנמה מסוימת של אחריות הנאשם למעשיו, ואף בכך יש להתחשב.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1987, בן 33 שנים כיום. הנאשם גדל בתנאי מצוקה, והכל כאמור וכמפורט בתסקירי שירות המבחן. הנאשם אף השתלב בסיוע שירות המבחן בהליך טיפולי-פסיכולוגי ויש לקוות כי ימשיך לעשות כן במסגרת מאסרו.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - בהיבט זה לא עשה הנאשם מאומה: לא הסיר את מחדלו ולמעשה לא שילם דבר בגינו. היבט זה גורע, כמובן, ממשקל דברי הנאשם אודות נטילת אחריות על מעשיו, ומהווה שיקול לכף חומרה.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מעת ביצוע העבירות כבר חלפו מספר שנים ויש להתחשב בכך. יצוין בהקשר זה, כי גם כתב האישום הוגש תקופה ניכרת לאחר תום ביצוע העבירות.

34. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם במחצית התחתונה של מתחם העונש ההולם, הגם שלא ברף התחתון ממש.

35. לבסוף, מדובר בעבירות פיסקליות ועל כן יש להשית - כטיעון ב"כ המאשימה - גם ענישה כלכלית ממשית. מנעד הענישה הנוהג בפסיקה בהקשר זה הוא רחב למדי, כאשר בתי המשפט נוטים להתחשב בגזירת הקנס בעובדה שנגזר מאסר בפועל לתקופה משמעותית (הפוגע כמובן ביכולותיו הכלכליות של הנאשם), כמו גם במצבו הכלכלי של הנאשם (כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין). בענייני

מדובר בנאשם שטענתו למצב כלכלי קשה לא נסתרה (ובהקשר זה גם ר' התלושים ס/1). לפיכך יש לנקוט במקרה זה במתינות בהיבט הכלכלי.

ו. סוף דבר:

36. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

נאשם 2:

(א) 32 חודשי מאסר בפועל.

על נאשם 2 להתייבב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 17.06.20 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשמים יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם 2 אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מסוג פשע לפי הוראות חוק מע"מ.

(ג) קנס בסך של 50,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.21 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, במעמד הצדדים.